

Ifølge punkt c skal der ikke svares afgift af arbejdsydelser på varer, når ydelsen præsteres for udenlandsk regning, og varerne efter behandlingen udføres til udlandet. I forhold til de tidligere lovforslag er der nu tilføjet en bestemmelse om, at konstruktion og formgivning af varer for udenlandsk regning bliver betragtet som eksport, og derfor kan leveres uden afgift.

Efter punkt d skal der heller ikke svares afgift af projekteringsarbejde m. v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom, der er beliggende i udlandet.

Som en udvidelse i forhold til de tidligere lovforslag er det i punkt e foreslået, at afgiftsfritagelsen også skal omfatte nødvendigt udstyr og proviant, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigs fart, bortset fra lystfartøjer. Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. I punkt f er det foreslået, at afgiftsfriheden tillige omfatter reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejde på de nævnte fartøjer.

Bestemmelsen i stk. 2, der ikke fandtes i de tidligere lovforslag, præciserer, at varer, der er anskaffet eller taget i anvendelse til de i § 18, stk. 3, omhandlede formål, ikke skal afgiftsberigtiges, hvis de senere afsættes af virksomheden, idet afgiften på indkøb til disse formål ikke er fradragsberettiget.

Paragraffens stk. 3 indeholder bestemmelse om, at overdragelse af en virksomheds varelager, maskiner og andre driftsmidler kan ske uden afgift, når overdragelsen sker som led i overdragelse af virksomheden. I disse specielle tilfælde vil det være praktisk, at den tidligere ejer ikke skal svare afgift. De tidligere forslag indeholdt en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om afgiftsfritagelse i disse tilfælde. Lovteksten angiver nu, under hvilke betingelser den afgiftsfri overdragelse kan ske.

Afsnit V indeholder bestemmelserne vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.

Til § 13.

Opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i de registrerede virksomheder kan ske enten på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (leverance-metoden).

I § 13, stk. 1, fastslås det, at den enkelte virksomhed frit kan vælge, hvilken af de to metoder den vil benytte.

Ifølge paragraffens stk. 2 skal virksomheden ved

sin anmeldelse til registrering angive, hvilken af opgørelsesmåderne den ønsker at anvende. I paragraffens stk. 3 åbnes der mulighed for, at virksomheden på et senere tidspunkt kan ændre opgørelsesmåde efter forudgående anmeldelse.

I forbindelse med ændring af opgørelsesmåden må der foretages regulering af afgiften på såvel udestående fordringer som gældsposter. En sådan regulering vil være nødvendig på grund af forskellen mellem de to opgørelsesmåder. Hvis regulering ikke foretages, vil man komme ud for, at visse omsætninger ikke bliver beskattet eller bliver beskattet to gange.

En ubegrænset adgang til at ændre opgørelsesmåden ville kunne medføre, at virksomheder for at opnå en kreditmæssig fordel kunne føle sig tilskyndet til hyppigt at ændre opgørelsesmetode. Dette ville vanskeliggøre arbejdet for afgiftsmyndighederne. Under hensyn hertil er der i stk. 3 optaget en bestemmelse om, at virksomheder, der ændrer opgørelsesmåde, ikke inden for de følgende 2 år kan foretage ny ændring. Denne bestemmelse fandtes ikke i de tidligere lovforslag.

Til § 14.

Paragraffen indeholder reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter betalingsmetoden.

Denne metode indebærer, jfr. paragraffens stk. 1, at virksomhederne opgør den afgiftspligtige omsætning for en afgiftsperiode på grundlag af de indbetalinger, som virksomheden i den pågældende periode har modtaget for leverede varer og afgiftspligtige ydelser, uanset på hvilket tidspunkt leveringen har fundet sted. Da betalingerne indbefatter afgiften, er den afgiftspligtige omsætning, d. v. s. den omsætning, hvoraf afgiften skal beregnes med 10 pct., kun $\frac{10}{11}$ af de modtagne betalinger.

I praksis betyder anvendelsen af denne metode, at virksomhederne kan opgøre omsætningen ved en periodevis sammentælling af de betalinger, der er tilgået virksomheden i perioden. Ved opgørelsen må der ikke alene tages hensyn til de betalinger, som tilflyder virksomheden, men tillige til sådanne beløb, som virksomheden modregner i fordringer, som kunderne har på virksomheden, jfr. paragraffens stk. 2. Modtager virksomheden betalinger i form af checks eller i form af overførsler til dens bank- eller girokonto, skal sådanne beløb også medregnes. Hvis virksomheden ikke har kasseapparat, hvoraf indbetalinger vedrørende salget direkte fremgår, opgøres den afgiftspligtige omsætning som kassebeholdningen ved dagens slutning med